

عنوان مقاله:

بررسی صوت شناختی شیوه تولید همخوان ملازی /G/ در زبان فارسی معیار

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 4، شماره 6 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مریم رضاآسا - کارشناسی ارشد زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در بسیاری از منابع آواشناسی زبان فارسی، بر سر شیوه تولید همخوان ملازی /G/ در فارسی معیار اتفاق نظر وجود ندارد. در این مقاله، به بررسی صوت شناختی شیوه تولید این همخوان در زبان فارسی محاوره‌ای معیار، در بافت‌های آوایی میان‌واکه‌ای، آغازی، پایانی و در خوشه همخوانی پرداخته شد و نمونه‌های گفتاری ده گویشور بومی فارسی معیار (پنج زن و پنج مرد) از طبقه تحصیل‌کرده، بدون آشنایی با زبان شناسی و در محدوده سنی 20-30 سال، از طریق نرم‌افزار پرت ضبط و تحلیل شد. طبق نتایج تحلیل‌ها، سه گونه انسدادی واک‌دار [G]، ناسوده [k] و سایشی واک‌دار [ɣ] به عنوان واج‌گونه‌های اصلی شیوه تولید این واج شناسایی شدند که این واج‌گونه‌ها در اکثر بافت‌ها در تناوب آزاد با یکدیگر قرار می‌گیرند. از طرفی، آوای سایشی بی‌واک [x] نیز در گفتار محاوره‌ای برخی گویشوران، در واژه‌های خاصی، به صورت گونه‌ای از این واج در تناوب آزاد با گونه‌های دیگر قرار می‌گیرد. شواهد آماری نشان می‌دهد که گونه انسدادی واک‌دار [G] در بافت‌های مذکور دارای تظاهر آوایی و تنوع بافتی بیشتری در مقایسه با سایر واج‌گونه‌های این همخوان بوده و لذا گونه غالب واجی و نماینده این همخوان در فارسی معیار، گونه انسدادی واک‌دار /G/ می‌باشد.

کلمات کلیدی:

همخوان ملازی /G/، شیوه تولید، صوت شناسی، گونه غالب واجی، زبان فارسی معیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871871>

